

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

استاد اکبر قریشی
۱۷ جولای ۲۰۲۴

استاد اکبر قریشی

دیپلمات لوده، وکیل دزد و خانم های معامله گر در کشور مازیا شده!

ملیشه بدنام و جنایتکار حاجی داوود در کنار فوزیه کوفی قاچاقبر مواد مخدر و بقیه وطنفروشان

کشور ما زمانی در جمله ممالک بیطرف در دنیا حیثت و قار داشت دیپلماتها زمانی که به حیث سفیر مقرر می شدند از فلتر وزارت خارجه بیرون آمده بعد از آوازه های مطبوعاتی و سرچوک کابل از طرف شاه قبولی شان امضاء می شد. از کتابت تا آخر عمر خود دیپلمات در وزارت خارجه اجرای وظیفه می کرد و در صورت بروز لیاقت در وزارت، نظر به درجه تحصیل و دانش شخصی به سفارت های درجه اول دوم و سوم تعیین به حیث سفیر و یا در قونسلگری ها مقرر می شدند.

هرگاه تعداد معدود روابط "خاندانی" را از نظر نیندازیم که بدون تحصیل و صرف بر مبنای همان روابط "خاندانی" به مقامات بالا مقرر می شدند، بقیه کارمندان آن وزارت به علاوه تحصیلات عمومی، حین شمول به وزارت خارجه ناگزیر بودند در کورسهای مسلکی آن وزارت نیز شرکت نمایند. اکثر کارمندان آن وزارت در همان وزارت خارجه به کار آغاز و در همانجا بعد از سی و یا ۴۰ سال خدمت به تقاعد سوق داده می شدند.

تعدادی از آنها بعد از سفارت وزیر و حتا به حیث صدراعظم تعیین می شدند این ها کسانی بودند که هم دانش و تحصیلات عالی داشتند و هم آبروی شغل شان را حفظ می نمودند. به صورت مثال، از چند دیپلمات یاد آور می شوم "جناب محترم داکتر یوسف، جناب محترم عبدالرحمان پژواک، جناب محترم میوندوال، جناب محترم داکتر پوپل، جناب محترم داکتر انس، جناب داکتر حیدر داور شاعر و نویسنده، استاد و رییس اولین اتحادیه محصلان، همچنین وکیل های با عزت و با وقار هم داشتیم.

اینها تا دروه جمهوری داوود خان وجود داشتند اما بعد از بین رفتن دولت داوود خان و آمدن خلق و پرچم وزارت خارجه و سفارت خانه ها همه به باند خلق پرچم تعلق گرفته در مرحله اول سفیر دزد تعیین شد که پول سفارت خانه ها را دزدی نمودند. اینها از رابطه دیپلماسی آگاهی نداشتند از انجمله (داکتر نجیب، وکیل، محمودبریالی، بیرک و اناهیتا) وزمانی که اخوانی ها روی کار آمدند این سیر به باتلاق تقدیس روابط و دشمنی به ضوابط ادامه یافت چنانچه صبغت الله مجددی پسر خود را وزیر و سفیر بعداً ملا ربانی مسعود و فهیم رویکارآمدند خسربوره برادر خواهر زاده بچه قانونی، مزاری، خلیلی، محقق و ... هم چنان بچه برادر دوستان خود را در هر جای وزارت خانه ها، من جمله وزارت خارجه مقرر نمودند.

با آمدن حامدکرزی برادر بچه کاکای قوم خود را، نوکر و چاکر خود را در وزارت خارجه تعیین نمود تا نوبت به "اشرف غنی" رسید. وی نیز کاکا، ماما، دزد و قماز باز قوم را در وزارت خارجه گماشت. این آبروریزی به همیجا ختم نشده همه به یاد داریم وقتی "معلم عطا"ی پوفوک و لافوک با "اشرف غنی" مصالحه نمود آن مصالحه را در بدل هشت وزارت و چندین سفارت انجام داد.

این روند تا امروز ادامه یافته تکرر آنهایی که در وزارت خارجه و بقیه وزارت خانه ها و یا سفارت خانه ها گماشته شدند و یا اینک گماشته می شوند، نه تنها سابقه کار به مثابه یک دیپلمات ندارند بلکه برای تعدادی از آن کلمه دیپلماسی چنان جدید است که تا زمان تقرر بدان مقام اصلاً گوش شان با آن آشنا نیست.

مشکل تنها این نیست که آنها به دیپلماسی آشنا نیستند، مشکل اصلی آن که آنها فاقد شخصیت لازم برای احراز مقامیست که به آن گمان می شوند از همین روست که دیپلمات در لودگی بی همتا می گردد، دلیل در دزدی و چنان "نازن" هم در استاد معامله گری زیر و بالای شان!